

TAFSIR AV Kapitel 5, al-Ma'idah ~ Måltiden 2 av 3

Kapitel 5, al-Ma'idah ~ Måltiden 2 av 3

Beskrivning:

En kort kommentar till kapitel 5 i Koranen. Det behandlar mat, jakt, löften som judar och kristna gav, livet efter döden och Jesu måltid.

Verserna 33-40

– Föreskrivna straff, straff för vägröveri, att frukta Gud och närma sig Honom kontra att förneka Honom, straff för stöld och omvändelse

Principen på vilken Gud har skapat världens system är att alla ska fullgöra sina plikter och ingen ska i onödan inkräkta på andras sfär. Människan har fått tydliga instruktioner genom profeterna, men också fri vilja att handla rätt eller att trotsa.

De som förklarar krig mot Gud och Hans profet är fruktansvärda

brottslingar. Sådana människor ägnar sig åt terrorism. För dem väntar ett fruktansvärt straff i detta liv och en alltuppslukande eld i det kommande.

Den största framgången för människan är närhet till Gud. Vägen dit är genom *taqwa* (gudfruktighet), dvs. att bli en tillbedjare och hängiven Gud genom fruktan för Honom och genom att kämpa för Hans sak. Han måste övervinna sitt ego, uthärda svårigheter och obehag, och röra sig framåt mot Gud.

Det straffsystem som islam föreskriver för sociala brott har två särskilda aspekter: dels straffet för brottet, dels den avskräckande effekten av straffet. Men om brottslingen verkligen ångrar sig, söker Guds förlåtelse och helt avstår från sådana handlingar i framtiden, kan Gud förlåta honom i det kommande livet.

Verserna 41–50

– Plikten att döma enligt vad Gud har uppenbarat, judarna och Toran, Jesus och Evangeliet, Muhammad och Koranen

I Medina fanns två grupper som motsatte sig den islamiska missionen – hycklarna och judarna. Hycklarna, som ansåg att den islamiska missionen hotade deras framgång, låtsades bara ha antagit islam. Judarna å sin sida kände att den islamiska missionen drog ner dem från deras position. Därför förenade de sig i en kampanj mot islam. De brukade förvränga profetens ord för att förtala honom och hans mission. Deras attityd var att acceptera endast det som passade deras intressen. Sådana människor överger Gud, och Gud överger dem.

Guds tjänare, som har trätt fram med budskapet om den sanna religionen, ska inte nedslås av motstånd. Aktivitet mot Gud kan aldrig lyckas.

Det fanns religiösa lärda i det förflutna som gav falska domar och utlåtanden mot mutor. Men en värre form av korruption är när opportunisterna förvränger religionens bestämmelser för att passa populära smaker, så att de får ära och berömmelse av folket och mottar gåvor och bidrag.

De gamla judiska ledarna hade blivit en samlingspunkt för folket genom att förmedla denna typ av religion. Att höja sanningen var outhärdligt för dem, eftersom det innebar att deras intressebaserade struktur revs ner. De spred dåliga rykten med egna tillägg.

Guds Boks syfte var att vägleda människor till evig välfärd och föra dem ut ur begärens mörker till sann tillbedjans ljus. De gudfruktiga betraktar Guds Bok som ett heligt förbund mellan Gud och Hans tjänare, och de vet att de varken kan öka dess fördelar eller minska dess stränghet.

När det gäller rättvisa kräver islamisk lag att dess regler ska tillämpas utan hänsyn till individens status. Ibland sker våld inte av ond avsikt, utan av misstag under känslomässig stress. Under sådana omständigheter, om offret förlåter gärningsmannen, ses det som en ädel handling.

Med tiden går religionens inre verklighet förlorad och offentliga ritualer och ceremonier får samma styrka som den inre verkligheten, och blir till slut "heliga." Därför har Gud förändrat den yttre ramen från tid till tid, för att utrota mentaliteten att ramen är religionens kärna, och för att Gud ensam ska vara centrum för uppmärksamheten.

Bärarna av de tidigare skrifterna kunde inte bevara dem i ursprunglig form, därför uppenbarade Gud Koranen – det autentiska uttrycket för Hans vilja.

Verserna 51–86

– Muslimernas bundsförvanter är Gud, Hans sändebud och de sanna troende; praxis och trosuppfattningar hos Bokens folk; att gå till överdrift i religion och följa nycker; ett positivt och negativt exempel

De verkligt troende är de vars hela väsen genomsyras av tro, så att de utvecklar en relation med Gud på kärlekens nivå. Att uppfylla islams mål är så kärt för dem, och i deras hjärtan finns inget annat än sympati och vänlighet för sina bröder i islam. Det islamiska livet är ett liv av syfte och kamp. En muslims uppdrag är att förmedla Guds religion till människor, vägleda världen bort från vägen till Helvetet och in på vägen till Paradiset.

De som på basis av en egenkonstruerad religion påstår sig ha monopol på hängivenhet till Gud utvecklar extrem aversion och förlorar all rationalitet. Resultatet blir att de betraktar sanna muslimer som brottslingar och anser sina egna handlingar helt rättfärdiga.

Det som hindrar en människa från att följa sina begär är hennes moraliska ryggrad. När envishet och fiendskap dominerar blir hennes förmåga att

tänka undertryckt, och det finns inget som kan motverka begärens tryck.

Det fanns två typer av framstående judar – rabbiner och ”heliga” män – som ägnade sig åt religiöst arbete. Hemligheten bakom deras ledarskap var att de presenterade en populär version av religionen snarare än den sanna religion som Gud föredrar. Den religion Gud föredrar är *taqwa*. Med andra ord: en människa ska leva i samhället på ett sätt som gör att hon utför goda gärningar och avstår från synd.

Idén att Gud är fattig med tomma händer och att Hans tjänare är rika är falsk. Den yttersta orsaken till all villfarelse är människans hänsynslösa övermod. Men när en människa fruktar Gud förstår hon genast den kraft som utgår från Honom, och hennes övermod försvinner.

På grund av önsketänkande var medlemmarna i den judiska gemenskapen övertygade om sin frälsning inför Gud. Men det som väger tungt inför Gud är att följa Hans bud och grunda sitt liv på Hans religion.

[KAPITEL 5](#)

[«TAFSIR AV Kapitel 5, al-Ma'idah ~ Måltiden 3 av 3](#)

[TAFSIR AV Kapitel 5, al-Ma'idah ~ Måltiden 1 av 3»](#)

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)